

In deze LinksOnder:

Manifest	1
Cursiefje voorzitter Verslag: Spandoek/ flyeractie	2
Column: Er is meer Verslag: Najaarscongres	3
Artikel: Ideologie	4
Column: Vrijheid van Expressie	5
Agenda	6

spandoek bij het beeld van Zadkine op plein 1940

TEGEN TERRORISME, NIET TEGEN ELKAAR!

Manifest van de Jonge Socialisten in de Partij van de Arbeid

COLOFON

Bestuur:

Voorzitter

Hidde Straasheijm

Hidde_straasheijm@hotmail.com

06-41253976

Penningmeester

Linda Drijver

L_drijver@hotmail.com

06-10306120

Secretaris

Eric Schreurs

eschreurs@hotmail.com

06-14345401

Algemeen Bestuurslid

Victor Gorgels

vgorgels@hotmail.com

06-28936652

Aan dit nummer werkten mee:

Awais Hassan

Sebastiaan van der Vliet

Erik Gerritse

Joost Schreurs

Deadline LinksOnder januari:

28-12-2004

Wie is er niet woedend? Wie heeft zich de afgelopen weken niet verschrikkelijk kwaad gemaakt?

Voor de ogen van de natie hebben ministers, tweede kamerleden en andere gezagsdragers zich de laatste dagen opgewonden. Eindelijk mochten ook zij hun hart luchten. Eindelijk waren ze niet meer gebonden aan Haagse codes die hen leerde om terughoudend te zijn, een weloverwogen oordeel te hebben en nooit de redelijkheid uit het oog te verliezen.

En soms was die woede herkenbaar, was het dezelfde woede die de rest van het land voelde. Blank en zwart, links en rechts, gelovig of niet...

Onze woede richt zich tegen de extremisten: gelovig of niet, links of rechts, blank of zwart, die menen slag te moeten leveren tegen de verworvenheden van de Nederlandse samenleving!

Maar nationale verontwaardiging mag geen reden zijn om onze gehele samenleving in gevechtstenue te hijsen. De oorlogsretoriek is niet de onze, de slagveldlogica die leert dat het ik of de ander is, laten we ver achter ons.

Wij kennen nog maar één tegenstelling: niet tussen blank of zwart, links of rechts, gelovig of niet, maar tussen ons en diegene die mensen, scholen of zelfs hele buurten bedreigen. Wij willen blijven praten om gezamenlijk een krachtig antwoord te vinden tegen deze gekken die er slechts op uit zijn angst en haat te zaaien! Ieder ander alternatief is toegeven aan de almaar voortschrijdende geweldsspiraal en speelt extremisme in de kaart. **Tegen terrorisme, maar niet tegen elkaar!**

Jonge Socialisten in de PvdA
Afdeling Rijnmond

CURSIEFJE VAN DE VOORZITTER

Wouter versus de partij...

Wouter Bos is een man die worstelt met zijn missie. Hij heeft zich ten doel gesteld de sociaal-democratie de nieuwe eeuw in te helpen, met harde hand als dat moet. Hij spreekt direct tot het electoraat, over het hoofd van de partij heen. En wie dat doet komt vanzelf terecht boven op een paar zere tenen.

Denk maar aan het voorval rond de gekozen burgemeester. De gestaalde kaders binnen de partij stonden niet te juichen toen bleek dat de kamerfractie hun comfortabele positie in gevaar bracht. Dat de achterban echter bij herhaling heeft aangegeven een groot voorstander te zijn van een democratische benoeming was, terecht, doorslag gevend.

Een heel ander verhaal is het volkskrant interview van twee weken geleden waarin onze Wouter zowaar toenadering leek te zoeken tot de lijst Geert Wilders. Natuurlijk, bij grote zetelwinst van beide partijen zijn Wouter en Wilders het aan de kiezer verplicht eventuele mogelijkheden om tot een gezamenlijke coalitie te komen serieus te onderzoeken. Maar we moeten ook eerlijk zijn, de kans dat de onderlinge verschillen na de verkiezingen overbrugbaar zijn is klein.

In dat bewuste interview hekelde Wouter de reactie van enkele PvdA-ers op de moord op Theo van Gogh. Volgens hem schoot de partij weer in een oude reflex. Er zou te soft gereageerd worden op dit soort gebeurtenissen.

Het beeld dat van de partij is neergezet klopt niet. Na de moord zag ik dezelfde woede binnen als buiten de partij, maar ik zag ook dezelfde zorg. Ik ken de vergoelijkende reacties waar over in het interview gesproken werd niet.

Wouter Bos worstelt publiekelijk met de partij, prima! Maar iets meer zorgvuldigheid zou in dit geval niet misstaan.

(Trouwens: ook de JS Rijnmond heeft actie gevoerd naar aanleiding van de moord op Van Gogh. Zie verderop in deze nieuwsbrief.)

Hidde Straasheijm

de JS-Rijnmonders betrokken bij de actie: (vlnr) Hidde, Erik, Victor, Awais en Eric (en Richard die de foto maakte)

VERSLAG SPANDOEK- EN FLYERACTIE 13 NOVEMBER

Op 13 november hield de JS Rijnmond een spandoek- en flyeractie. Zoals we allemaal gemerkt hebben onstond na de dood van Theo van Gogh een sfeer van agressie, polarisatie en geweld, vooral gericht tegen moslims. De JS Rijnmond wilde graag een tegengeluid te laten horen tegen deze hetze. Daarom deelden we 700 flyers uit met de slogan en een manifest dat opriep tot het kiezen van de dialoog boven geweld en repressie.

“Onze woede richt zich tegen de extremisten: gelovig of niet, links of rechts, blank of zwart, die menen slag te moeten leveren tegen de verworvenheden van de Nederlandse samenleving!”

Het maken van een 15 meter lang spandoek bleek niet zo simpel als we eigenlijk hadden verwacht: zo kon het gebeuren dat we bijna een halve flat vergasten met de damp van onze spuitbussen of dat diezelfde spuitbussen (inhoud: 3 m² per stuk, genoeg om het halve spandoek zwart te verven) na “Tegen terroris...” op waren. Desondanks was op zaterdagochtend het spandoek af, droog en klaar voor gebruik.

Het ophangen van het spandoek ging redelijk makkelijk dankzij een handig muurtje (zie foto). Jammer genoeg ging het niet zo voorspoedig met de foto's: de camera moest namelijk nog even opgehaald worden van de congreslocatie (het Erasmiaans Gymnasium op de Wytemaweg, tegenover het Dijkzigt-ziekenhuis). Aangezien op hetzelfde moment niemand minder dan Sinterklaas bleek aan te komen belandde het JS-busje in een verbazend grote file en deden we er 20 minuten over om van de Westblaak naar Eendrachtsplein te komen (ja, lopen is inderdaad twee keer zo snel). De terugweg verliep gelukkig wel normaal en zo kon de actie, met enige vertraging, toch nog gewoon doorgaan.

De flyeractie begon bij het Plein 1940 en liep daarna via de koopgoot en de lijnbaan naar het schouwburgplein. Daarbij werden alle flyers uitgedeeld. Het spandoek heeft tot zondag bij Plein 1940 gehangen. Hopelijk heeft de actie de inwoners van Rotterdam overgehaald tot het delen van onze standpunten of toch in ieder geval aan het denken gezet.

Erik Gerritse

VAN EEN AFSTANDJE...

Een schip. Bulk. Wat het is? Al sla je me dood.

Ze gaat de rivier af, naar het oosten. Het boeit me eigenlijk ook niet waar die naar toe gaat. Als deze maar niet hier tot stilstand komt. De zware binnenvaarder vervormt mijn studie object compleet. Grote kreukels laat deze achter, die naar mate het schip verder vaart, steeds kleiner worden. En als deze voorbij is, herstelt het beeld zich weer. Strak en glad. Een imperfectie opgelost.

Het is best koud. Een hand die in mijn haar glijdt. We maken het onszelf gezellig. De warmte die alle lichtjes om ons heen uitstralen, stralen wij ze terug. Ik voel me gelukkig. Zo dom en onnozel als ik ben. Diep donker blauw is de hemel. Bijna zwart, met wat grijze wolken. En hier staan we dan, onder sterren die we niet zien.

De stad is een eenheid van leven. Een

verzamenling van pech en geluk. Mijn zicht reikt over 1,5 miljoen mensen, die zichzelf allemaal, netals mij, 'ik' noemen. Je zou ze maar af moeten tellen. En al die mensen hebben een eigen verhaal. Ze hebben ook verhalen over elkaar. En herinneringen. Vooral herinneringen.

Terwijl op hetzelfde moment ik hier gelukkig sta te zijn, helaas wel in de strenge wind, zullen er mensen zijn die zich mij herinneren. Ik hoop het althans. Al hoewel ik in gezelschap ben van iemand die mij in iedere geval, hoe het ook loopt, van vele mooie belevenissen en gedenkwaardige momenten heeft voorzien. Wat stellen wij ook meer voor dan herinneringen?

We lopen naar binnen en nemen een tafeltje. Binnen is het warm, zo tussen de mensen. Ik neem een kop warme chocololade melk 'met slagroom, en extra suiker graag'. Ik ben heel ontspannen en

beleef een relaxte tijd.

Vanavond denk ik eventjes niet. Nee, dit is niet vol te houden. Ik denk nu weer. Bijvoorbeeld over deze column. Ik mis een zekere politieke gehalte.

'Wilt u even blazen': nuchter. Ik mis woorden, veelgehoorde woorden. Die misschien juist schitteren door afwezigheid in deze column. Deze zijn toch wel de basis ingrediënten voor iemand met mijn achtergrond om een poilitieke column mee te schrijven. Haha, toch niet.

Nou ja, vandaag dan even niet. Er is meer in het leven dan alleen dat gezeik.

Excuseer mij voor even, ik ga weer genieten van een nieuw drankje die me weg gaat voeren. En van al dat moois om mij heen.

Awais Hassan

VERSLAG NAJAARSCONGRES JS IN ROTTERDAM

In het weekend van 13 en 14 november, vond er weer het traditionele najaarscongres plaats. Deze keer had, zoals velen van jullie ongetwijfeld zullen weten, onze afdeling Rijnmond de eer om het congres te organiseren.

Als locatie was gekozen voor het Erasmiaans Gymnasium. Een prachtig vooroorlogs gebouw, dat werkelijk ideaal ligt ten opzichte van de slaap- en eetgelegenheid (de jeugdherberg Stay-Okay) en de feestgelegenheid (Kaatje P). Tevens ligt metrostation Dijkzigt voor de deur.

Toen ik me Zaterdag om een uur of elf wilde inschrijven

voor het congres, was het al meteen behoorlijk druk. Er had zich een rijtje van een man of tien gevormd voor de inschrijvingstafel. Uiteraard kwamen de leden uit alle delen van het land; van Groningen tot Venlo en van Middelburg tot Alkmaar. In totaal waren er een stuk of 100. Zeker niet slecht.

Nadat we ons hadden geïnstalleerd in de aula van de school, werd de spits afgebeten door de voorzitter van de PvdA, Ruud Koole. In zijn toespraak had hij het over de recente gebeurtenissen in Nederland, als de moord op Theo van Gogh en de daaropvolgende chaos als het in brand steken van moskeeën en scholen. Na zijn toespraak was er nog gelegenheid om

De congreslocatie: de aula van het Erasmiaans Gymnasium

vragen te stellen. Hiervan werd uiteraard driftig gebruik van gemaakt.

Nadat Ruud Koole weer was verdwenen, begon het zogenaamde Plenaire Congres. Voor degenen die niet weten wat dat is: op het congres worden de standpunten van de JS bepaald, waarover iedereen in de zaal mag stemmen. Deze standpunten, verpakt in moties, resoluties, beslispunten en dergelijke, varieerden van een groot onderwerp – bijvoorbeeld boren in de Waddenzee - tot de gebruikelijke 'onzin' dingen als een voorstel om bij elk congres verplicht te gaan volksdansen. Vooral in het begin werd er erg lang over het behandelen van de moties gedaan, waardoor de agenda van zaterdag bij lange

na niet gehaald werd. Mede door sommige 'mierenneukers' die op elke komma letten in een motie. Tijd voor een uitloop van het congres was er niet, aangezien er nog meer dingen op het programma stonden.

Om half vijf was het namelijk tijd voor de excursies. Er kon gekozen worden uit excursies naar Delfshaven, de Pauluskerk, een architectuurwandeling door Rotterdam en een bezoek aan de wijk Charlois op Rotterdam-Zuid. Ikzelf koos voor het laatste. Bij deze excursie gingen we met de metro naar station Maashaven, alwaar we een rondwandeling maakten door 'beruchte wijken' als de Tarwewijk, onder begeleiding van enige PvdA gemeenteraadsleden – Richard Moti

(zelf ook JS'er) en Matthijs van Muijen- die uitleg gaven over de huidige situatie ter plaatse. Charlois was landelijk in het nieuws gekomen, omdat er huisjesmelkers soms wel vijf illegale gezinnen in één huis propten. Om dit tegen te gaan worden nu hele huizen leeggeruimd, de mensen letterlijk op staat gegooid en een stalen deuren geplaatst om te voorkomen dat de huizen opnieuw worden verhuurd.

Al lopend door de wijk viel het opdat het eigenlijk best mee viel met de verloedering. Veel huizen zijn opgeknapt. Soms is het opknappen meer slopen dan renoveren; veelal is het enige wat blijft staan de voorgevel, de rest wordt weg gesloopt en geheel nieuw gebouwd. Hierdoor blijft het karakter van de wijk behouden. Verderop in de wijk maakten we kennis met een project om jongen van de straat te houden. Tot slot mochten we in een Exotische bar een exotische milkshake nuttigen.

Om zeven uur was het tijd voor het diner in de jeugdherberg. Bestaande uit een soep vooraf en een rijstschotel met groenteburger als hoofdgerecht. Na het diner zou oorspronkelijk een debat over het milieu volgen, mar dit werd op het laatste moment gewijzigd in een debat over een actueler onderwerp, namelijk: hoe komt het dat moslimjongeren radicaal worden. Na het debat volgde een feest in Cubaanse sfeer dat tot twee uur 's nachts duurde.

De volgende dag, zondag om tien uur, was het weer tijd voor het congres. Er moest vaart gemaakt worden, omdat er zaterdag, zoals hiervoor al beschreven, lang niet alles behandeld was. Gelukkig ging alles er nu veel sneller doorheen. Ook werden sommige grote dingen, waaronder één van de twee resoluties, doorgeschoven naar het volgende congres.

Vervolgens was het om twaalf uur, na heel snel een broodje te hebben gegeten, tijd voor een tramrit. Sommigen bleven een workshop volgen op de congreslocatie en gingen dus niet mee met de tram. De tram was een gereserveerde oude tram uit de jaren '60, die ons meenam naar de gloednieuwe wijk Nesseland in Barendrecht. Het is overigens ook een gloednieuwe lijn en wij hadden de primeur om als eerste met een oude tram over de nieuwe sporen te mogen rijden. Dit alles onder begeleiding van dezelfde gemeenteraadsleden als bij de excursie naar Charlois. Na de tramrit, die ongeveer anderhalf uur duurde, was het weer tijd voor het laatste stukje van het congres. Hierbij werden nog enige verkiezingen gehouden: nieuwe landelijk bestuursleden

de nieuwe bestuursleden Jelmer Nieuwenweg en Ruben Zandvliet

voor de posten penningmeester, en STV (scholing, training en vorming) en een nieuw congrespresidium. We konden toen Ruben Zandvliet en Jelmer Nieuwenweg feliciteren met hun nieuwe functies penningmeester resp. STV, maar we konden helaas Rijnmonder Joost Schreurs niet feliciteren met een plaats in het presidium. Als laatste volgden de zogenaamde actuele moties over o.a. openbaar vervoer en Turkije en de EU.

Al met al was het een boeiend congres, met een zeer gevarieerd programma, waarbij ik veel nieuwe ervaringen heb opgedaan en waarbij je altijd weer veel nieuwe mensen leert kennen die ongeveer hetzelfde denken over de politiek als jij.

Sebastiaan van der Vliet

IDEOLOGIE IS ZUURSTOF VAN DE POLITIEK: NIEMAND KAN ZONDER

Woensdag 18 december is het hoofd-onderwerp van de ALV het nieuwe beginselprogramma van de PvdA, zoals dat wordt gepresenteerd door Wouter Bos en Ruud Koole. Bij het (ivm met het overlijden van Bernhard verplaatste) PvdA congres mogen de PvdA leden stemmen over dit beginselmanifest, waarmee ook weer de aloude discussie over ideologie en pragmatisme wordt gevoerd. Joost Schreurs geeft nu zijn visie op deze discussie.

Sinds een tijdje lijkt de JS op ideologisch vlak een tweestromenland geworden. Aan de ene kant de pragmatici en aan de andere kant de ideologen. De eerste groep vindt dat voor ieder probleem apart gezocht moet worden naar een passende oplossing. De tweede groep is van mening dat alles al een keer bedacht is en dat je bij een probleem het beste uit kunt gaan van een vaste set (socialistische) normen en waarden, je idealen. Ook binnen de PvdA wordt een soortgelijke discussie gevoerd, wat uiteindelijk moet uitmonden in een nieuw beginselprogramma dat eind januari door het congres wordt vastgesteld.

Om meteen maar de vraag te beantwoorden tot welke stroming ik behoor, zou ik willen beginnen met een citaat van Eerste

Kamerlid voor de SP Ronald van Raak: "Een politicus zonder ideologie is een onbetrouwbare politicus."

Om praktische redenen is onze democratie zo ingericht dat iedereen boven de 18 om de vier jaar naar de stembus kan gaan om iemand te kiezen die hem of haar zal vertegenwoordigen. Omdat een stem dus voor vier jaar geldt, is het belangrijk dat je er als kiezer van op aan kunt, dat degene die jou vertegenwoordigt ook vier jaar lang min of meer volgens dezelfde principes handelt. Mede om die reden zijn er politieke partijen en daarom stellen die partijen verkiezingsprogramma's en beginselprogramma's op. Als je op een persoon van de Partij van de Arbeid stemt, dan wil je ook dat die persoon de gehele periode dat hij of zij gekozen is ook handelt volgens de democratisch socialistische idealen die de PvdA voor staat. Dit is wat Van Raak bedoelde met de onbetrouwbare politicus: een politicus die zegt geen ideologie aan te hangen, kan niet garanderen dat hij vier jaar lang consequent zal handelen en niet bijvoorbeeld naar de waan van dag. Een ideologie is noodzakelijk om een politicus aan te kunnen spreken en af te rekenen op zijn daden, ook met betrekking tot zaken die niet expliciet in het verkiezingsprogramma beschreven staan, want zelfs schrijvers

van verkiezingsprogramma's kunnen niet in de toekomst kijken.

Een partij als D66 bijvoorbeeld profileert zich als dé pragmatische partij bij uitstek, zonder dogma's en zonder vastomlijnde ideologie. Ze hebben zelfs geen beginselprogramma. De ene keer zijn ze liberaal, dan weer sociaal. Om die redenen heeft D66 er dan ook geen moeite mee om op het ene moment deel uit te maken van een links-liberale (paarse) coalitie met PvdA en VVD en krap anderhalf jaar later alweer net zo vrolijk plaats te nemen in een rechts-conservatief kabinet met VVD en CDA. Dit laatste tot groot verdriet van een groot deel van de (links geörienteerde) D66 achterban en kiezers, wat typerend is voor de onbetrouwbaarheid die Van Raak noemde.

Het belang van ideologie in de politiek moge dus duidelijk zijn. Ideologie blijft de belangrijkste keuzefactor, zolang de meeste kiezers zich nog altijd op politieke ideeën baseren en niet op het feit of iemand zulke mooie krijtstreepjes draagt of zo'n leuke geblondeerde haardos heeft. Zodra dat laatste gebeurt, hebben we een ander probleem.

Veel mensen binnen de JS die de ideologische stroming aanhangen,

krijgen vaak het verwijt dat ze stoffige figuren zijn, die constant met hun neus in de boeken zitten en te pas en te onpas met citaten van Smith, De Tocqueville, Engels, Marcuse of Giddens strooien. Dit verwijt is onterecht. Historici zeggen altijd, dat wie het verleden kent, het heden leert te begrijpen. Voor de politieke filosofie, de basis van elke ideologie, geldt dat net zo zeer. Politieke filosofie bestaat al bijna net zo lang als de filosofie zelf en gaat terug tot de tijd van Oude Grieken, toen Thucydides in de vijfde eeuw voor Christus zijn gedachten over de Pelopponesische oorlog aan het papier toevertrouwde. Als we verder gaan in de geschiedenis komen we grote namen tegen als Plato, Cicero, Hobbes, Spinoza, Kant, Hegel en Marx. De (politieke) filosofie kent dus een lange traditie van grote denkers die voortborduurd op het werk van illustere voorgangers.

In de natuurwetenschappen wordt ook schaamteloos gebruik gemaakt van het werk en de wetten en formules van mensen als Newton, Laplace, Boltzmann, Faraday, Planck, Einstein of Bohr. Nu snap ik dat het vergelijken van exacte en sociale wetenschappen soms enigszins riskant is, maar het valt niet te ontkennen

dat zowel een natuurwetenschapper als een politicus zich altijd baseert, bewust of onbewust, op de resultaten van denkers en wetenschappers uit het verleden. Wie zegt dat hij dat niet doet, liegt glashard of ontkent de realiteit. Als dat echt niet het geval is, dan hebben we misschien met een nieuwe Immanuel Kant of Albert Einstein te maken, maar ik acht de kans groter dat zijn standpunten of conclusies weinig of geen samenhang of een duidelijke koers zullen vertonen.

Pragmatici moeten dus niet de illusie hebben, dat ze vanaf een nulpunt een puur niet-ideologische politiek kunnen bedrijven. Ten eerste hebben zij een achterstand van 25 eeuwen op de huidige stand van de ideologie en ten tweede heeft zelfs de meest starre pragmaticus wel iets ideologisch in zich. Je kan immers ook een gedachtegoed uitdragen zonder kwistig met citaten van de oorspronkelijke bedenkers te strooien, soms zit dat gedachtegoed gewoon in jezelf. Of zoals de filosoof Peter Singer ooit schreef: "Eigenlijk zijn we allemaal marxisten."

Met socialistische groet,

Joost Schreurs

VRIJHEID VAN EXPRESSIE VS. IMPRESSIE

Iedereen mag denken wat hij wil. Dus bijvoorbeeld dat je alle atheïstische kutyfuslijers om hun verrotte Goddeloze waarden, of juist antiwaarden door een mega gehaktmachine wilt halen, nadat deze personen op hun hoofd door varkens zijn beschetten en in de hens zijn gezet. Je mag dit denken, en nog heel veel varianten hierop – denk aan: Duitsers, bejaarden, JP-gekapselde mensen, metroseksuelen, mensen zonder handicaps, beugelbekkies, whatever – maar je mag het niet zeggen! Waarschijnlijk zal de aanklacht zijn dat je aanzet tot haat en geweld. En dat kan niet. Maar je mag het nog steeds wel vinden. En volgens een minister mag je het toch wel zeggen, omdat autochtone Nederlanders een hoog incassingsvermogen hebben (een grotere generalisatie van een bewindspersoon heb ik tot die dag, dat ze het zei, niet gehoord). En volgens het kunstenaarsgilde mogen zij, als meest kracht in onze maatschappij al helemaal onbeperkt alles uiten. Ze hebben echt een verheven beeld van zichzelf als de mensen die culturen doen bloeien. Heel veel ervan wonen dan ook niet voor niets in Amsterdam, omdat in Rotterdam je niet hooghartig over jezelf gaat lopen doen. En als je het wel doet, wordt je alsnog op de trein geflikkerd.

Dus volgens die kunstenaars, het

voorbeeld wat ik boven gaf, als je dat in een schilderij zet met titel: 'MIJN HOBBY', dan mag dat. Niemand die zich eraan stoort, en je hebt je frank en vrij geuit. Maar als je hier een film van maakt – ook kunst, maar spreekt beter tot de verbeelding – dan blijkt het toch ineens niet te kunnen. Veel mensen ergeren zich hieraan, omdat ze op deze manier niet nog flinker Islamieten, en andere religieuzen te grazen kunnen nemen. En als ze het wel kunnen, er in ieder geval niet in beperkt willen worden.

Moslims zijn 'geitenneukers' mag wel, maar Hollandse vrouwen zijn 'hoeren' mag niet.

Bij het eerste ben je als moslim niet geïntegreerd omdat je niet kunt incasseren, terwijl je zonder rede zwaar beledigd wordt. En dus terecht op z'n minst niet vrolijk kan worden van zo'n uitspraak. Bij de tweede uitspraak zijn de moslims weer de klos, omdat die uitspraak niet kan. Van mij, naar Verdonk een vraagje: waar is die incassingsvermogen nu naar toe??

Wat ik vind, en gelukkig dat ik dit mag

zeggen, is dat geen van beiden uitspraken kunnen. Allemaal leuk en fijn, en ‘ontwikkeld’ en ‘progressief’ en zo – “‘Jezus fistfuckt Allah’ zeggen moet kunnen” aldus onze voorzitter Hidde Straasheijm (pakt iedere werkdag om 16.34 altijd Lijn 4 vanaf CS naar huis) – maar het hoeft van mij niet. En met een rede hoeft dat niet.

Het hoeft niet omdat het niet tot vooruitgang lijdt. Het lijdt alleen tot een grote afstand. En laat dat nou zijn wat we in al die jaren proberen te verkleinen. Wij mensen moeten niet willen dat we allemaal, zonder een klap ervoor te krijgen, bij elkaar op de schoot kunnen kruipen in de wachtkamer bij de dokter of op het tramstation. Maar we mogen wel een klein beetje mekaar toe naderen. Omdat we niet bang en angstig voor elkaar willen zijn. Sowieso helpt het voor jezelf ook niet, al die mensen die de Islamieten – op een onmogelijke manier – van buiten af willen ‘moderniseren’ (lees: barbariseren). Want met te gekke en idiote uitspraken geven mensen die ‘geitenneuker’ roepen, nogmaals eens goed aan hoe verloederd Nederland is. En dat je er gewoon niet bij wilt horen. Dat je beter je eigen conservatie, doch degelijke waarden kunt vasthouden.

Veel draait in deze hele molen, van met elkaar overweg kunnen, om impressies. Impressies zijn vooroordelen. Vaak roep je deze over jezelf heen. Zonder dat je het zelf in de gaten hebt. Door je expressie.

We gebruiken ze tijdens het solliciteren in een opvallend weldoordachte manier. Je geschoren gezicht, je geëpileerde wenkbrauwen, je geknipte nagels en je luchtje. Puur bedoeld om de indruk te wekken dat je een nette, hardwerkende en intelligente persoon bent. Een vooroordeel, omdat die mensen je moeten aannemen je niet eens kennen. En ze trappen er allemaal in. (Als je tenminste nog wel wordt uitgenodigd voor een sollicitatiegesprek. Ligt het aan mijn naam, of ligt het aan mijn sollicitatiebrieven. Ik geef toe, ik ben een slechte schrijver.)

Je expressie ondersteunt je impressie. Je hebt succes. De indruk die mensen van je hebben, heb je ze kunnen geven. Maar in dit rare wereldje lijkt het toch er meer op dat expressie en

impressie tegenover elkaar staan. Als ik even uit ga van de goede bedoelingen van iedereen. Want als je elkaar beledigt, omdat je elkaar niet mag, dan staat expressie wel achter impressie.

En dat is denk ik, wat er aan de hand is. Mensen die hier gekomen zijn, zijn hier naar toe gekomen omdat ze hier willen wonen. Maar als ze van alle kanten te horen krijgen dat het niet relaxt kan, dat ze weg moeten gaan, of als je gewezen bent op onmogelijke buurten in grote steden: wat dan? En als vervolgens intellectuelen op een bij hun zelf passend niveau tegen mensen gaan lopen schreeuwen en kankeren, onder de mom van vrijheid van expressie, en die mensen hebben nul school gehad... Dan kun je praten over cultuur en incasseringsvermogen wat je wilt, maar je praat tegen je achterhoofd. De aarde is immers rond. Je impressie is niet die je wilde afgeven. Je hebt een visitekaartje in het Nasi Goreng afgegeven aan een blauwe poolvos. Duidelijk dus dat je expressie heeft gefaald.

Ik ben voor vrijheid van expressie, en nog meer voor vrijheid van leven. Daar geen twijfel over. Onder het communisme en andere slechte systemen zijn er vele zielen heen gegaan, omdat ze strenden voor deze vrijheden. Uit respect voor hen alleen al.

Doch, de impressie van Nederland naar ‘het buitenland’ was: het land waar je het meest kon genieten van het leven in vrijheid. Zonder dus in een isolement te worden gepraat. Zonder te polariseren, maar juist tot elkaar te komen. Maar ja, sinds die nieuwe volksziekte, dat opeens vele opiniemakers gevat heeft, wilt iedereen ook zeggen wat die denkt. Die krantenbazen, televisieproducers zien in oplage- en kijkcijfers vormen van Monica Belluci. En dan wordt het gek. Afwegingen worden achterwege gelaten. De impressie van de expressie wordt vergeten. Wat voor een waarde heeft die vrijheid van expressie, met een imploderende werking van de expressies? Expressies die in principe een cynische contradictie bevatten. Stand-up comedy, meer niet.

Awais Hassan

AGENDA

15 December 2004 Algemene Ledenvergadering

Op het volgende PvdA congres wordt het beginselprogramma herzien, terecht want het oude programma dateerde uit 1977 en is al lang niet meer de leidraad voor het politieke handelen van de partij. Op deze ALV zullen we aan de hand van stellingen debatteren over de idealen van de JS Rijnmond.

Aanvang: 19.30

Locatie: PvdA partijkantoor Willem Smalthof

Voor meer info:

Hidde (06-41253976)

18 December traditionele JS Midwinterviering

Wilders keep your wig on!

Kerst kan ook anders, en de JS Rijnmond bewijst dat met een brunch en een lagerhuis debat: ‘alle vijf goed?’ over de vijf belangrijkste thema’s uit 2004 aan de hand van vijf stellingen.

Vooraf aanmelden:

Hidde (06-41253976)

29 Januari PvdA congres

Als JS-Rijnmond zullen we gezamenlijk het PvdA congres in Delft bezoeken. Voor meer informatie en de congresstukken kijk op www.pvda.nl

Vooraf aanmelden:

Hidde (06-41253976)